

CONTEXT

LOS CHICOS DEL COBRE Robatoris a manta de catenàries

A trenta sis euros quilo, nena, una ganga, maca. Coure fresc de Rodalies, coure de proximitat reina. La realitat no és ben bé així, però s'hi assembla.

Hi ha tota una estratègia darrera els constants robatoris de coure a les vies ferroviàries, especialment a Catalunya perquè els nostre coure, com els peixos de la Mediterrània, duen les quatre barres gravades.

La societat limitada del robatori de coure té una base popular però especialitzada. Saben llegir, escriure i no enramar-se. El material el reben d'una empresa germana (però dominada pel mateix amo) que els subministra periòdicament en punts de trobada que sovint apareixen a la guia Michelin. A punt del cop, els raters esperen ordres. Lluny d'allí, una empresa geogràfica o topogràfica o uns pagesos del lloc, delimiten les zones per anar a captar i informen (via nen amb bicicleta com en la resistència francesa) als lladres. Si plou, la feina es deixa per un altre dia. Hi ha reserves. Si el temps acompanya com gairebé sempre, una societat de lladres de cotxes i furgonetes (agència dominada pel mateix amo), recull als lladres i els porta a la catenària prefixada. La feina és ràpida i amb una mica de pràctica, segura. Amb el coure ben enrotllat, la camioneta s'endú el material a un lloc desconegut, però no gaire, al costat d'un vell garatge. Mentre, els lladres pugen a unes bicicletes que una tercera germandat propera a l'amo de sempre, lloga i els lladres tornen a casa. L'endemà el repartidor del pa els porta una barra de quart i a l'interior i trobaran els diners convinguts. El Forn és directament de l'amo de tot.

Dos dies després, si no hi ha una comanda urgent i més ben pagada, des del garatge abandonat es fa una trucada als responsables de Rodalies que a la tarda, amb la mateixa furgoneta que va servir pel robatori, recompren el coure i el posen a la catenària afectada. Això passa dos dies a la setmana.

Tot plegat ben senzill i basat en tres pilars fonamentals: la misèria dels lladres, els contactes de l'amo, i la complicitat d'algú o altre. Precisament aquesta complicitat és la que mai no s'investiga.

Un prec, la societat del coure no podria obrir una franquícia per algun altre lloc d'Espanya?

LOS CHICOS DEL COBRE
DE RODALIES NO VOLEN
SER TRANSFERITS

